

[Jensen-Stevns.]

„Ved den kommunale Vedtægt tillægges der Borgmesteren et aarligt Vederlag, eventuelt med Pensionsret.“

Ændringsforslaget gaar ud paa, at de 3 sidste Ord skal udgaa. Det skal imidlertid ikke være nogen Hemmelighed, at der netop angaaende denne Bestemmelse har været en hel Del Meningsulighed indenfor Udvalget. Venstre og Konservative holdt paa, at denne Bestemmelse burde udgaa, medens Regeringspartierne holdt stærkt paa, at den burde blive staaende. Naar vi i Udvalget enedes om det foreliggende Ændringsforslag, altsaa om, at Udtalelsen angaaende Adgang til Pension skulde udgaa af Lovforslaget, betyder det, at vi er enedes om paa dette Omraade at blive ved den bestaaende Ordning, hvorefter Ministeriet har anset sig for berettiget til at stadfæste kommunale Vedtagelser, der netop tilsikrer Borgmesteren Pension. Det, som Venstre og Konservative har villet opnaa ved Ændringsforslaget, er altsaa, at Pensioneringen vedblivende skal betragtes som en mere ekstraordinær Ting, som maa have sin særlige Begrundelse i det enkelte Tilfælde. Dette er altsaa Ændringsforslagets Betydning.

Saa kommer jeg til Ændringsforslagene under Nr. 6 og 7, som jeg vil omtale under eet. Naar disse Ændringsforslag er vedtaget, vil de staaende Udvalg, som et Byraad i Henhold til Lovgivningen nødvendigvis maa nedsætte, blive begrænset til 2, nemlig Kasse- og Regnskabsudvalget, som altsaa skal findes i enhver Købstad, og Havneudvalget, som skal findes i de Købstæder, hvor der er en kommunal Havn. I øvrigt overlades det til de enkelte Byraad i den kommunale Vedtægt at fastsætte, hvilke staaende Udvalg de vil have i Byen. Men angaaende Havneudvalgene bestemmes det særligt, at det i Vedtægten kan fastslaaes, at enkelte dertil villige Personer udenfor Byraadets Midte undtagelsesvis skal kunne vælges til Medlemmer af Havneudvalget. I saa Fald skal der gives den stedlige Handelsstandsforening Adgang til at stille Forslag om Besættelsen af disse Pladser, forudsat at den er tilsluttet Provinshandelskammeret. Det er en Bestemmelse, som vi gaar ud fra, at Provinsens Handelsstand vil være os taknemmelig for.

Ændringsforslagene under Nr. 8, 9, 10,

11 og 13 er væsentlig af formel Natur, og dem skal jeg derfor ikke opholde mig ved. Noget mere Interesse har Ændringsforslaget under Nr. 14 til § 20. Det gaar ud paa, at Paragraffens første Stykke skal udgaa. Dette første Stykke lyder saaledes:

„Byraadet udvælger af sin Midte to til Folkekirken hørende Medlemmer til at tage Sæde i hver af Købstadens Kirkebestyrelser.“

I sin Tid modtog Udvalget en indtrængende Henvendelse fra Foreningen af Menighedsraad om at lade denne Bestemmelse udgaa af Lovforslaget. Man begrundede navnlig dette med to Hensyn. For det første henviste man til, at den Ordning af Kirkernes Bestyrelse, som indførtes i 1922 ved de forskellige kirkelige Love, der blev vedtaget under J. C. Christensens Ministerium, maatte respekteres og blive staaende. For det andet henviste man til, at den paagældende Bestemmelse, hvis den indførtes i Købstadkommunalloven, vilde bevirke, at der paa dette Omraade kom til at gælde forskellige Regler i Købstadkommunerne og i Landsognene, hvilket man maatte anse for uheldigt. Man er i Udvalget blevet enig om i Henhold til disse Betragtninger at lade den paagældende Bestemmelse udgaa af Lovforslaget.

Saa er der Ændringsforslaget under Nr. 15, ligeledes til § 20, som omhandler Formandsskabet i de forskellige særlige Kommissioner, der findes i Købstæderne, altsaa Brandkommission, Bygningskommission og Sundhedskommission. Ogsaa om Ordningen af disse Forhold har der været en hel Del Meningsulighed indenfor det nedsatte Udvalg. Nogle Medlemmer af Udvalget hævdede meget bestemt, at Politimesterens hidtidige Deltagelse i disse Kommissioners Arbejde havde været uden nogen synderlig Værdi eller Interesse for Byerne og maaske endog snarest havde virket forsinkende, medens andre hævdede lige saa bestemt, at Politimesterens Indsats var af en meget væsentlig Værdi, og at den navnlig i de mindre Købstadkommuner kunde være en kærkommen Bistand for Borgmesteren ved Løsningen af disse Opgaver. Man er da i Udvalget enedes om en Ordning, som giver Byraadet en vis Frihed til at afgøre, i hvilken Udstrækning man vil benytte sig af Politimesterens Bistand i disse Anliggender.